

PRIS: KR. 1,-

BOLSJEVIK



SUF(m-l)s MEDLEMSBLAD NR.9 1971



SUF(m-l)s 2. KONGRESS: EN SEIERENS KONGRESS!

SUF(m-l) har nettopp avholdt sin 2. Kongress. En første oppsummering av hva som skjedde på Kongressen, bringes i en annen artikkel i dette nr. av Bolsjevik. Her vil vi kort peke på hvilke *hovedoppgaver* Kongressen løste, og hva perspektivene på Forbundets arbeid i tida som kommer er.

I SUF(m-l)s 1. Sentralkomites »Beretning til 2. Kongress» het det: »La oss gjøre forberedelsene til og gjennomføringa av SUF(m-l)s 2. Kongress til en ny milepæl i utviklinga av den kommunistiske bevegelsen i Norge!» Resultatene av Kongressens arbeid og dens beslutninger er utvilsomt uttrykk for denne målsettinga.

Nøkkel spørsmålet for den norske ml-bevegelsen er bygginga av det kommunistiske partiet, og i samband med dette utbygginga av det kommunistiske partiets ungdomsforbund. Siden forrige Kongress har vi gjort store framskritt i det partibyggende arbeidet: Opprettelsen og utviklingen av MLG til den *ledende* partibyggende organisasjonen, kampen mot og bruddet med Hovden-klikken, og ml-bevegelsens kvantitative og kvalitative framganger, er prov for dette.

I denne forbindelse kunne MLGs formann, kamerat Sigurd A. i sin hilsen til Kongressen slå fast: »Kampen for det marxist-leninistiske partiet er . . . kommet over i en ny fase.» Og videre: »I dag kan vi si: Partiet er et levende, konkret mål. Noen dato er feilaktig og idealistisk å fastsette. Men la det være klart: Det er ikke lenger noen 5-årsplan, heller ingen 3-årsplan. Lenger ned er det foreløpig galt å gå»

Dette markerer at det verken er nødvendig eller ønskelig å opprettholde SUF(m-l) som et »ungdommens kommunistiske parti». Kongressen kunne dermed begynne det store arbeidet med å forme ut ei kommunistisk linje for ungdomsmassene og deres problemer.

Kongressens konklusjoner på disse diskusjonene, kan sammenfattes til følgende punkter:

- Kongressens diskusjoner om linjer, problemer, arbeidsmetoder osv. for å bygge ut SUF(m-l) som et tjenlig redskap for kommunistene i ungdomsmassene, betyr ikke en avslutning på disse diskusjonene. Tvert om markerer det begynnelsen til en stor diskusjon om *hvordan* ungdomsforbundet skal omdannes og utvikles videre.
- Ut fra de nåværende perspektivene for den sosialistiske revolusjonen i Norge, slår SUF(m-l)s 2. Kongress fast at Forbundet tar sikte på å utvikle seg til *en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom*, under MLGs og seinere det kommunistiske partiets *ledelse*.
- Utfra disse perspektivene betyr Kongressen *startskuddet* for en omfattende *omdanningsbevegelse* for SUF(m-l). Denne vil begynne så smått rett over nyttår, med en kampanje mot tendenser til revisjonisme i økonomien. Men i månedsskiftet januar/februar tar den til for full tyngde.

Viktige saker i omdanningsbevegelsen blir: den ideologiske kampen for å løse hovedmotsigelsen i Forbundet, diskusjon og kritikk av vårt arbeid blant ungdommen, diskusjon om linjer og politikk for arbeidet med å mobilisere de forskjellige grupper av ungdommen for revolusjon og sosialisme, en stor rekrutteringskampanje med målsetting å fordoble medlemstallet i løpet av våren, osv. Særlig viktig blir det å trekke sympatisører og venner med i det meste av denne bevegelsen for omdanning av SUF(m-l). Materialet vil bli publisert i BV/1, som kommer i slutten av januar. Dette vil bli det grunnleggende dokumentet for korrigering og omdanning til våren.

LENGE LEVE SUF(m-l)s 2. KONGRESS!

FRAM FOR EN KOMMUNISTISK MASSE-ORGANISASJON FOR UNGDOMMEN UNDER PARTIETS LEDELSE!

BEKJEMP ALL BORGERLIG IDEOLOGI - BYGG UNGDOMSFORBUNDET DRISTIG UT!

SKAU

KONGRESSEN

RAPPORT FRA SUF(m-l)s 2.KONGRESS

Forbundet gjennomførte nylig sin 2. Kongress (7. landsmøte). For alle som deltok på Kongressen, var den en kraftig stimulans. Kongressen viste at det kommunistiske ungdomsforbundet har styrket seg gjennom kampen, og er på rett vei.

Til den omfattende *omdanningsbevegelsen*, for å utvikle SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon for revolusjonær ungdom, som lederen peker på, vil det foreligge ulike dokumenter, artikler osv. Disse vil på en grundig måte summere opp de politiske resultatene, diskusjonene, vedtaka osv. fra Kongressen. Vi skal derfor ikke her foregripe dette, ved å gå svært detaljert til verks. Men likefullt er det viktig så raskt som mulig å bringe en første oppsummering slik at flest mulig kamerater kan få del i Kongressens beslutninger og diskusjoner.

Sterk enhet – kraftig entusiasme – høyt nivå.

Den kraftige entusiasmen viste seg på Kongressen fra første til siste dag, både under foredragene, diskusjonene og utafor forhandlingene. Denne entusiasmen uttrykte delegatene sterke tillit til den norske, kommunistiske bevegelsens hovedlinje, til MLG og SUF(m-l) og til marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Den uttrykte at delegatene ikke bare håpet på framgang, men var overbeviste om at vi kommer til å vinne framgang.

Tilliten til og entusiasmen for ML-bevegelsen og partiet viste seg ved den hilsningstalen MLGs formann Sigurd Alnø holdt ved innledningen til Kongressen, der han la fram mange viktige nye synspunkter når det gjaldt partibygginga, utviklinga av ungdomsforbundet og forholdet mellom parti og ungdomsforbund (gjengitt annet sted i BV). Den viste seg under det innledningsforedraget SUF(m-l)s formann Sverre K. holdt.

Kamerater som har deltatt lege, har pekt på at Kongressen viste at aldri før har kvaliteten på kaderen vært så bra som nå. Kongressen kunne dra nytte av de beste egenskapene ved ungdomsforbundet: dets rike erfaringer og kaderens høye nivå. SUF(m-l) har gått fram gjennom at medlemmene har kasta seg ut i kampen, og anvendt marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på konkrete problemer. Diskusjonene viste at omtrent alle delegatene kom med ferske erfaringer fra massekampen og kampen mot borgerlige feil i våre egne rekker. De hadde mye på hjertet, hadde ideer, kritikk og forslag. Det overveldende flertallet hadde ordet og kom med verdifulle tilskudd i gruppediskusjonene. Oppsummeringer og diskusjoner i plenum bidro til ytterligere å styrke enheten i Kongressen. Sjølsagt var det nye kader og mer erfarne kader, mange bra kader og enkelte kader i tilbakegang. Men hovedtendensen var det høye ideologiske og politiske nivået, som det store flertallet av delegatene hadde. Enheten, entusiasmen og det høye nivået på Kongressen vises også i hva en kamerat kunne fortelle: »I vår gruppe var det en kamerat som innrømmet at han hadde kommet til Kongressen med defaitistiske, kritisistiske ideer og uten perspektiver på ungdommens kamp for sosialisme og kommunisme. Men gjennom Kongressen hadde dette endra seg fullstendig. De borgerlige, perspektivløse ideene hadde veket plassen for proletære, optimistiske ideer om kampen. Slik ser vi at Kongressen også endra kaderen, og styrka deres klassestandpunkt.»

Grunnlaget for alt dette er i hovedsak to saker: For det første fordi de fleste kunne nytte erfaringer fra å gå i

spissen for *lokale kamper*. For det andre at enhetene hadde gjennomgått Kongressforberedelser, som besto i studier og diskusjon av *beretninga*, med særlig vekt på å oppsummere lokallagets egne framganger og feil, diskusjoner av et arbeidsprogram og nominasjoner av aspiranter til SK. Disse forberedelsene gjorde kameratene i stand til å utnytte sine erfaringer fullt ut, og avdekket og løste mange problemer. Som eksempel kan nevnes at Kongressforberedelsene i et tilfelle avslørte at to personer i et SUF(m-l)-lag i lengre tid hadde vært agenter for Frank Baude i Gøteborg! Dette var et resultat av at disse to folka blei tvunget til å komme fram med synspunktene sine i den store politiske debatten før Kongressen.

Her må det sjølsagt nevnes at Kongressforberedelsene også hadde enkelte feil, som bl. a. besto i for lite grundig arbeid sentralt. Men dette hindrer ikke at hovedsjida var positiv og la grunnlaget for at Kongressen kunne bli en seierens Kongress!

Omdanninga av SUF(m-l) til et virkelig ungdomsforbund.

Kongressen betydde startsskuddet for SUF(m-l)s omdanning til et virkelig kommunistisk ungdomsforbund, eller som Kongressen fastslo: en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom under MLGs og seinere partiets ledelse. Det var enighet om at SUF(m-l) i virkeligheten hadde vært et »ungdommens kommunistiske parti» og at tida nå var inne til å endre på dette. Alle diskusjoner på Kongressen ble målretta inn på dette hovedspørsmålet.

Kongressen diskuterte og godkjente *beretninga*, som skal bearbejdes videre ut fra de merknader som kom fram. Ut fra beretningsdiskusjonen slo Kongressen fast at hovedmotsigelsen i Forbundet nå går mellom ei riktig kommunistisk hovedlinje, og en del *høyreavvik*. Brennpunktet for hovedmotsigelsen er utilstrekkelig *avgrensning mot* og tendenser til forsonlighet overfor SF/NKP-ideer og SF/NKP-praksis. Mange kamerater viste riktigheten av denne slutninga med eksempler.

Når ungdomsforbundet kaster seg ut i kampen og forsøker å favne flere, så blir det også viktigere å slå fast *grunnlaget* vi står på. Problemet er ikke bare at mange ofte allment vakler til høyre, men at SF/NKPs angrep på ungdomsforbundet ikke blir skikkelig svart på, at enkelte som har stått på SF/NKP-ideer innad har fått ture fram i lang tid og at praksisen har hatt tendens til å degenerere til radikal venstresosialistisk reformisme a la visse aktive grupper i SF. Resultatet blir at både medlemmer og progressive kan få vansker med å skille mellom SUF(m-l) og SF/NKP. Å slå fast grenselinjene innad blir derfor en nødvendig forutsetning for at ungdomsforbundet ikke bare skal favne flere, men også beholde dem.

Men Kongressen slo også fast at kampen mot høyre-opportunistiske feil ikke gir noen grunn til å slappe av i årvåkenheten mot utslag av »venstre»-ideer, som eksisterer som en bitendens.

Kongressen slo videre fast at hovedmotsigelsen i Forbundet som *helhet* nødvendigvis ikke er den samme for *enhver region* eller *ethvert* lag. Det var også eksempler på Kongressen på lag der høyreprega *baktunghet* og redsel for kamp var den viktigste hindringa i å gå framover.

I en stor diskusjon om hvordan ungdomsforbundet skal styrke seg tallmessig, var det brei enighet om at medlemskriteriene ikke må forveksles med partiets. Det ble understreket at det grunnleggende kravet til medlemmer er et bra klassestandpunkt – lojalitet overfor bevegelsen og klassen.

KONGRESSEN



Samtidig kan en ikke kreve at folk skal være »professorer i marxisme». Det er riktig å trekke med folk som har svakheter for å diskutere med dem og utvikle dem *innfor* ungdomsforbundet. Det var enighet om at målsettinga må være kraftig medlemsøking i løpet av de kommende månedene. Det ble også slått fast at medlemmer av ungdomsforbundet skal jobbe på mange felter og *som regel* ikke skal bryte med sitt kameratmiljø. En diskusjon ble påbegynt om hvilke konkrete krav som bør stilles for medlemskap i ungdomsforbundet.

Det var diskusjoner om hva som kreves av et *arbeidsprogram* for ungdomsforbundet. Det var enighet om at et slikt må ta opp ungdomsforbundets politikk i samband med hvordan kampen mellom de to klassene berører ungdommen. Særlig diskuterte delegatene kampen mellom de to verdensanskuelsene i ungdommen – mellom borgerlige ideer som sår splittelse og oppfordrer til individualisme, og proletariske ideer som bygger på å sette kollektivet foran individet, som oppfordrer til klassekamp, enhet og solidaritet. Her er det umulig å yte rettetferdighet til det omfattende stoffet som kom fram i debattene. Men seinere artikler vil ta disse spørsmåla opp til spesiell drøfting.

Det er viktig å merke seg at denne debatten ikke var en avslutning, men tvert om åpninga på en stor debatt om *hvordan* ungdomsforbundet skal omdannes og videreutvikles. Spørsmålene er først og fremst stilt, ikke løst. For å løse dem er det først og fremst nødvendig å vinne erfaringer gjennom kraftig og dristig å utvikle ungdomsforbundet, kaste det ut i kampen og styrke diskusjonene og kampen mellom de to veiene innad.

Oppsummeringsvis kan vi således si: Kongressforberedelsene og flere av kongressens diskusjoner betyr en omfattende oppsummering av den *korrigeringsbevegelsen* som ble starta i Forbundet allerede våren -69. Dernest betyr SUF(m-l)s 2. Kongress startskuddet for en ny, omfattende *omdanningsbevegelse*, som vi har pekt på rammene for.

EN STERK NY KOMMUNISTISK SENTRALKOMITE

Den andre store oppgaven Kongressen løste, var valget av ny SK i SUF(m-l).

Den nye SK ble valgt etter omfattende nominasjoner og

grundige kadervurderinger. Et stort antall kandidater var foreslått. Kongressens behandling av spørsmålet om ledelsen lå på et imponerende høyt nivå. I gruppediskusjonene, som kadervurderte kandidatene ut fra prinsippet om at ett deler seg i to, ble alle kandidater inklusive de mest ledende grundig vurdert. Det ble stilt spørsmål til dem, og de ble kritisert. Bl. a. viste det seg at kameratene hadde mye å tilføre, sjøl om de ikke hadde felles praksis med dem som ble vurdert.

Spørsmålet om SK var spesielt viktig denne gangen fordi kjernen i det tidligere SK, som også har vært den ledende kjernen i ml-bevegelsen, i sommer ble overført til MLGs SK. Kongressen løste oppgaven med å velge en ny, sterk SK av ungdomsforbundets beste kommunister på en måte vi bare må gi vår fulle og hele tillit til. Det nye SK, som har konstituert seg med kamerat *Sverre K.* som formann, vil sikkert og visst klare å konsolidere seg som en virkelig ledende kjerne i ungdomsforbundet.

Dessuten valgte Kongressen flere kandidatmedlemmer til SK; stort sett kamerater som har gjort store framskritt i sitt arbeid den siste tida.

Men valgene hadde også viktige funksjoner utover dette. Nomineringa av en mengde kandidater også utover de som ble valgt, viste på en overbevisende måte at SUF(m-l) lokalt har mange dyktige, ledende kadrer som har medlemmenes tillit. Vurderingene av alle kandidatene ga dem verdifulle lærdommer som vil gi dem mulighet for å gjøre nye framskritt. De var også en skole i dialektikk anvendt på kampen mellom de to veiene i kaderen.

Kvaliteten i denne bevegelsen gjorde at delegatene ved valgene hadde sterk tillit til den SK som ble valgt. Aldri før er et valg i SUF(m-l) gjennomført med en slik grundig kontroll og kritikk. Derfor var gjennomgangstonen hos delegatene: »Dette er *vår* SK, som vi har tillit til.» Dette legger det aller beste grunnlaget for enheten mellom ledelse og medlemmer og styrking av demokratiet og sentralismen i ungdomsforbundet.

LENGE LEVE SUF(M-L)s 2. KONGRESS!
FRAM FOR EN KOMMUNISTISK MASSE-
ORGANISASJON FOR UNGDOMMEN!
LEVE MLG – FRAM FOR ET KOMMUNISTISK
PARTI!

Kamerat i SK.

Vern om Sentralkomiteen!

Klassefienden er alltid på jakt etter ml-erne som de konsekvente lederne av folkets kamper overalt. Det er nødvendig at alle kamerater i dag tar alvorlig på spørsmålet om sikkerheten, samtidig som vi må være klar over at klassefiendens forfølgelser vil bli hardere i tida framover, etter hvert som klassekampen skjerpes og den sosialistiske revolusjonen nærmer seg. Erfaringene viser at klassefienden vil forsøke å odelegge ml-bevegelsens ledere, og vi har mange historiske erfaringer som viser dette. Et avskrekende eksempel er NKP i begynnelsen av krigen. Der ble

nesten hele SK likvidert. For å hindre at klassefienden skal få mulighet til noe slikt igjen, vedtok kongressen at SK skal være absolutt hemmelig, også for medlemmer av Forbundet. Formannen er den eneste kamerat som skal offentliggjøres.

Delegatene har plikt til å verne om Forbundets ledelse, ved ikke å fortelle videre navn på de kameratene som ble innstilt til SK-medlemskap, enten de ble valgt eller ikke.

Kamerater: Ta alvorlig på spørsmålet om sikkerheten. Vern om Sentralkomiteen!

SKAU

KONGRESSEN



Leve den proletariske internasjonalismen!

SUF(m-l) 2. Kongress hadde besøk fra alle våre nordiske broderorganisasjoner, samt av en delegasjon fra Arbeidets Ungdom i Albania leda av dets sekretær, kamerat Assim Bedalli.

Alle delgasjonene hilste Kongressen, og gjestene mottok kraftig applaus fra Kongressens deltakere. Delegatene hadde klart for seg at de norske kommunistenes kamp er en del av verdensproletariatets kamp: de utenlandske kameratenes seire og nederlag er våre seire og nederlag. Slik betydde Kongressen en kraftig og militant markering av den proletariske internasjonalsismen.

Særlig gledelig er det stadig dypere vennskapet og kampfelleskapet mellom SUF(m-l) og det Albanske ungdomsforbundet. Som symbol på dette står den gaven den albanske delegasjonen overbrakte Kongressen, nemlig Arbeidets Ungdoms fane.

DELEGASJON FRA ARBEIDETS UNGDOMS- FORBUND I ALBANIA GJESTER FORBUNDET

En delegasjon fra det albanske ungdomsforbundet under ledelse av kamerat Assim Bedalli har gjestet Forbundet. Kameratene var til stede på kongressen. De hilste kongressens seire og understreket at de så på våre framganger som sine egne framganger, som framganger for hele den kommunistiske bevegelsen. De albanske kameratene berømmet kongressens entusiasme og det var tydelig at deres hilsen var en stor inspirasjon for delegatene.

I de ukene kameratene har vært hos oss har de hatt politiske samtaler med kamerater på alle nivåer i forbundet. SKAU har hatt møter med kameratene og oppsummert kongressens resultater og utvekslet erfaringer med bygginga av et kommunistisk ungdomsforbund. Vi har bl. a. diskutert videre de linjene som ble lagt fram i forrige BV (8/71) i kamerat Assims foredrag. I tillegg til samtalene med kamerater i Forbundet, har de albanske kameratene holdt møte med aktivister fra den progressive kvinnebevegelsen og brakt videre sine framskredne erfaringer fra kampen for frigjøring av kvinnen. De albanske kameratene pekte på at det var viktig å ta utgangspunkt i hovedmotsigelsen i samfunnet når vi analyserer kvinnens stilling, og se på kvinnens spesifikke problemer ut fra denne motsigelsen. Videre pekte kameratene på at kvinnen selv må være hoveddrivkrafta i kvinnens frigjøring – ingen annen kan »gi»

kvinnen hennes frihet. De pekte også på nødvendigheten av organisering for kamp også blant kvinnene.

De albanske kameratene var meget interessert i det norske folkets historie og besøkte derfor Hjemmefront-museet leda av en ML-er som omviser. Under besøket i Trøndelag besøkte de ei jordbruksbygd, og hadde samtaler med norske bønder.

Kameratene sa under oppsummeringa av besøket sitt at de satte stor pris på vår evne og vilje til sjølstendighet i analysen av ideologiske og politiske problemer. Videre pekte de på den kameratslige og enhetlige stilen i Forbundet og Forbundets ledelse som et viktig og nødvendig aktivum for en kommunistisk organisasjon.

Den albanske delgasjonens besøk ble avsluttet med et vennskapsmøte i Oslo hvor formannen i Forbundet, Sverre K... innleda og hvor MLGs delegasjon til APAs 6. kongress fortalte om kongressens seire og videre planer for utviklinga av det sosialistiske Albania. Til slutt på møtet holdt kamerat Assim en avskjedstale hvor han summerte opp besøket som en seier for de proletariske internasjonalsistiske forbindelser mellom våre to organisasjoner. Dette møtet var et utmerka punktum for et besøk som har vært preget av en meget åpen og kameratslig stil.

SKAU

KONGRESSEN



HILSEN FRA MLGs SK

Kamerater!

Enver Hoxha framhevet på APAs 6. Kongress nylig at ungdommen utgjør en revolusjonær kraft i de vestlige kapitalistiske landa. Men den har en tendens til å springe både hit og dit under marsjen. Ungdommen trenger kommunistisk ledelse!

Seieren følger den som har ungdommen, sa Lenin. I tråd med dette har SUF(m-l)s 2. Kongress stilt seg dristige mål. Et kjent og kjært «ungdomsparti» er i ferd med å utvikle seg til et revolusjonært forbund av og for ungdomsmassene.

Mulighetene og oppgavene er store. Over 90 % av ungdommen kommer fra de progressive og revolusjonære klassene, fra proletariatet og småborgerskapet. Ungdomsmassene føler sjøl på kroppen imperialismens og reaksjonens politiske, økonomiske og kulturelle undertrykkelse. På alle områder stilles ungdommen overfor kampen mellom den borgerlige reaksjonære verdensanskuelsen og proletariatets verdensanskuelse. Staten, monopolene og presteskaper har i lang tid skjønnet ungdommens betydning. Fra vi ligger i vogga forsøker de å innpode sitt reaksjonære livssyn. Fra vi begynner på skolen læres vi opp til individualisme og karrieredyrking i stedet for kameratskap og solidaritet. Storborgerskapet dyrker forskjeller og karakterer, setter individets interesser foran kollektivets, preker respekt for statsinnsatte autoriteter. Et revolusjonært, kommunistisk ungdomsforbund må slåss mot dette livssynet. Det må sjøl innpode den kommunistiske verdensanskuelsen, der kollektivets interesser veier mer enn individets interesser, der karrierisme erstattes med solidaritet og reaksjonære autoriteter med demokratisk autoritet og sentralisme.

Fordi SUF(m-l)s 2. Kongress begynner på denne viktige oppgaven: å forme ut en kommunistisk linje for ungdomsmassene og deres problemer, er det riktig å si at den markerer innledningen til en ny epoke for den norske ml-bevegelsen.

Før denne kongressen har SUF(m-l)s Sentralkomite slått fast: – at ungdomsforbundets oppgave i partibyggninga først og fremst er å bygge SUF(m-l) kraftig ut. Det er riktig – og viktig. Men det kan likevel skape den misforståelsen at partiet – i dag de partibyggende organisasjonene MLG og MLF – nærmest tar seg av «de eldre», mens ungdomsforbundet alene former ut den kommunistiske politikken for ungdommen. Altså en slags kommunistisk «funksjonsdeling» basert på *alder*.

Både i MLGs og SUF(m-l)s SK har forståelsen i det siste vokst for at dette i grunnen bare vil bety det gamle ungdomspartiet SUF(m-l) i en ny og mer raffinert frakk. Nettopp av denne grunn finner vi i MLG det riktig å hilse kongressen med en del foreløpige tanker om forholdet mellom ungdomsorganisasjonen og partiet.

– Først av alt: Partiet skal sjøl ha en *ungdomspolitik* – akkurat som det må ha en linje i kampen mot imperialismen, undertrykkelsen av kvinner osv. Kort sagt: Partiet må erobre den politiske ledelse på *alle* områder. Ungdomspolitikken må regelmessig *drøftes* i partiet og dets grunnorganisasjoner. I dag betyr det i første rekke at MLG må drøfte *kongressens* resultater, oppsummere den og utvikle linjer for ungdomsarbeidet framover.

– Derntest: Ungdomsforbundets *beste kadre* – over en viss minstealder – må opptas som medlemmer av partiet – i dag av MLG. I hovedsak bør de ha som sin politiske hovedoppgave å sette partiets politikk for ungdomsmassene ut i livet. Akkurat formene for dette – f. eks. hvordan en *kombinerer* arbeid i en partienhet og en ungdomsforbunds-enhet – er mindre problemer som kan løses under marsjen.

Partiet må sette av noen av sine beste kadre til dette arbeidet – kadre som også lett kommer i kontakt med ungdom. Og partiet må sjøl – uavhengig av ungdomsforbundet – føre ut sin politikk *direkte* til ungdomsmassene: i propagandaen, gjennom partikadre som f. eks. jobber som lærere, ungdomsledere o. l.

Et øyeblikkelig tiltak for oss nå bør være opptak av framskredne kamerater fra SUF(m-l) som medlemmer av MLG.

– Videre: Ungdomsforbundet må utvikles til en revolusjonær masseorganisasjon – der medlemmene ikke nødvendigvis er *kommunist* i den fulle ideologiske og politiske betydning. Flertallet vil *ikke* være partimedlemmer.

Ungdomsforbundet må *studere og forsvare* marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, arbeide for revolusjon og proletariatets diktatur, bekjempe all revisjonisme og *underordne seg partiets ledelse*. Ungdomsforbundet må *fostre kadre* til partiet. Men det er ikke sjøl et parti. Det er en kommunistisk *masseorganisasjon* der partiets medlemmer – kommunistene – arbeider som en ledende kraft. Ungdomsforbundet må ha en relativ uavhengighet og sjølstendighet – må ta egne initiativ. Det skal ikke skruses av og på som partiets ungdommelige vekkerklokke.

– Til slutt: Partiets styrke er forutsetninga for utbygginga av ungdomsforbundet til en virkelig masseorganisasjon. Minner om den gamle lærdommen: Uten et kommunistisk parti – ingen sterk front eller masseorganisasjon. Eksemplet Vest-Tyskland er viktig: Rote Garde har flere ganger oppnådd imponerende medlemstall. Men hver gang har det sprukket som en ballong. Sammenhengn med partiets *relative* politiske og organisatoriske svakhet er der klar.

For oss bør det bety at SUF(m-l) slår fast utbygginga av MLG og vår sammensmelting med MLF i en enhetlig organisasjon som et viktig og nødvendig mål. Både for partibyggninga og for SUF(m-l)s *egen* utvikling til en masseorganisasjon.

Mange kamerater spør seg da helt naturlig: Hvor langt er vi kommet i partibyggninga? Vårt SKAU har gitt følgende svar:

– Etter at kampen mot den revisjonist- og trotskist-influerte klikken rundt Kjell H... er avslørt og kastet ut av ml-bevegelsen er alle forutsetninger til stede for raskt å danne en enhetlig partibyggende organisasjon. MLGs SK vil så snart som mulig – sammen med MLFs SK – drøfte de tiltak som er nødvendige for å realisere dette målet.

– Kampen for det marxist-leninistiske partiet er dermed kommet over i en ny fase. Under kampene mot Hovdenklikken slo vårt landsmøte fast tre krav – tre forutsetninger for en partidanning: enhet i politikken, program for den sosialistiske revolusjonen og celler på arbeidsplassene, spesielt i industrien. Vi kan i dag slå fast at disse tre kravene er i ferd med å bli oppfylt. Gjennom partikampene har en grunnleggende ideologisk og politisk enhet blitt befestet. Det er opprettet grunnorganisasjoner i samsvar med celleprinsippet, mange av disse i storindustrien. 60 % av MLGs medlemmer er lønnstakere. Og vårt SK tar nå viktige skritt for å utvikle et program i spørsmål som klassenes stilling til den sosialistiske revolusjonen, massearbeidet i fagorganisasjonene, ungdomsarbeidet, kvinnespørsmålet og vår holdning til det parlamentariske arbeidet.

Et viktig tiltak i forbindelse med dette vil være en omfattende programdiskusjonskampanje i våre grunnorganisasjoner. Sammen med dette vil vi gjennomføre korrigeringskampanjen mot høyreopportunismen, bevisst

KONGRESSSEN



fostre bolsjeviker som er herdet gjennom klassekampen utover og i organisasjonen.

Vi har i dag den kvantiteten som er nødvendig for å starte et nytt, kommunistisk parti. Vi er i ferd med å nå det kvalitative nivå vi anser som nødvendig.

Kamerater! Hvor mange av oss har ikke skjøvet spørsmålet om partiet ut i en ukjent framtid! I hovedsak var det riktig å si at partiet vil ta lang tid å opprette. Vi måtte avgrense oss mot opportunistene som ønsket »partiet» av helt andre farger enn kommunismens. Men som en bitendens har også mange sett på det nye ml-partiet som luttet »framtidsmusikk».

I dag kan vi si: Partiet er et levende, konkret mål. Noen

dato er feilaktig og idealistisk å tidfeste. Men la det være klart: Det er ikke lenger noen 5-årsplan, heller ingen 3-årsplan. Lenger ned er det foreløpig galt å gå.

La dette perspektivet bli MLG SKs spesielle hilsen til SUF(m-l)s 2. Kongress:

- En enhetlig partibyggende organisasjon kan bygges meget raskt.
- Utviklinga av ungdomsmassenes revolusjonære, kommunistiske forbund er begynt!
- Partiet er innen rekkevidde!

Kamerater!

Fram for det marxist-leninistiske partiet!

Bygg ungdomsforbundet kraftig ut!



KONGRESSENS VEDTAK OM EKE 5

SLUTTFØR KAMPEN MOT HETEN OG KLIKKEN!

Forbundets 2. kongress vedtok enstemmig et direktiv til alle forbundsenheter om å oppsummere sine erfaringer fra kampen mot HETEN og HETEN-ideene, og sende dem som innlegg til EKE-5.

HETEN er kasta ut av rekkene våre. Han ble fulgt av en liten klikk. Et overveldende flertall avviste hans linje i avstemningene i MLG og SUF(m-l), en kamerat stemte blankt. Dette betyr ikke at kampen mot HETEN-ideene er slutt. I Forbundet er to personer nylig ekskludert, etter at det ble avslørt at de hadde jobba etter direkte retningslinjer fra Frank Baudes gruppe. *Enda viktigere* enn dette er de HETEN-ideene i form av sektarisme som det kan finnes rester av hos mange bra kamerater.

»Vi går inn for aktiv ideologisk kamp, for den er det våpen som kan bringe oss indre sammensveising i partiet og i de andre revolusjonære organisasjonene, og gi dem evnen til å kjempe. Enhver kommunist, enhver revolusjonær bør nytte dette våpenet.»

Mao Tsetung: Mot liberalismen.

Kamerater, kampen mot HETEN-ideene fortsetter en stund til. HETEN er kasta ut av ml-bevegelsen. Men sjøl om mannen er ute må vi fortsette kampen mot ideene, noe annet ville være liberalisme.

Kamerater, før den ideologiske kampen til banns! Send deres artikkel inn snarest - innen 1. januar 1972.

SKau



FRA SKAU



"DET ER HELT FEILAKTIG Å INNTA EN FORMALISTISK HOLDNING OG BLINDT GJENNOMFØRE DIREKTIVER UTEN Å DISKUTERE OG UNDERSØKE DEM I LYS AV DE FAKTISKE FORHOLD, BARE FORDI DE KOMMER FRA ET HØYERE ORGAN."

Dette kommer til å bli ei fast spalte i Bolsjevik. Under denne headingen vil det komme direktiver og meldinger til alle medlemmer, rapporter fra viktige møter, oppsummeringer av viktige SKAU-diskusjoner m. v.

STOPP DEN REVISJONISTISKE UTGLIINGA AV ØKONOMIEN

Kamerater! SKAU har gjort undersøkelser på og studert spørsmålet om økonomien i bevegelsen. Vi har funnet grove feil og store utslag av liberalisme og rot både lokalt og sentralt. Vi ønsker derfor å sette igang en kampanje for å rette på dette, for å få et skikkelig grep på økonomien lokalt og sentralt. Sentralt vil vi starte diskusjoner og ta tiltak for skikkelige budsjetteringer og bekjempelse av alle tendenser til sløsing med Forbundets midler. I denne artikkelen vil vi i all hovedsak ta for oss de feila vi ser lokalt, i medlemmenes, lagas og storlagas manglende grep på økonomien.

For at alle skal forstå alvoret i situasjonen, skal vi trekke fram noen saker: Nesten ingen lag har betalt kontingent for hele 71 (med dette menes forskuddsvis, hvert kvartal) *En god del lag har ikke betalt kontingent i det hele tatt for 71!* Til tross for oppfordringer om å legge opp fonds og betale internt materiell kontant, har gjelda fra laga økt betraktelig.

SKAU mener at disse og mange andre feil, som dere sikker kan peke på ved undersøkelser av deres egen økonomi, bl. a. har sitt utgangspunkt i parlamentariske og reformistiske illusjoner hos en god del kamerater. Vi slåss for væpna revolusjon i Norge. Vi er overbevist om at monopolkapitalens stat må knuses med våpen i hånd. Vi har bare forakt til overs for Reidar T. Larsens og Finn Gustavsens prat om at vi kan «overta staten på fredelig vis».

Men skal vi kunne gjennomføre en revolusjon og utkjemp væpna kamp mot borgerskapet, så må vi allerede i dag trekke konsekvensene av dette. Vi må gradvis bygge opp en illegal organisasjon. Vi trenger penger til dette; penger til å investere i maskiner etc. som gjør oss uavhengige av klassefienden i mere tilspissa situasjoner. Dette trengs både sentralt og lokalt.

Kampen er i dag hardere enn tidligere. Vi må ta med i våre planer at den vil bli enda hardere. Vi må bl. a. vente oss virkelige massekamper mot EEC i den tida som kommer.

Hvorledes skal vi være beredt på å møte en slik situasjon og lede de breie ungdomsmassene? Jo, vi skal forberede oss ideologisk og politisk, og skaffe oss forbundsfeller og reise massene til kamp. Men vi må også legge oss opp penger for å være istand til å møte en slik situasjon, og ikke bli slepende etter.

Derfor kamerater! Vær på vakt mot parlamentariske illusjoner i alt arbeid; korriger økonomiarbeidet!

Kamerater, se korrigeringa av økonomiarbeidet som en viktig og sentral oppgave. Avvis alle former for eksperttenkning her, økonomien er ikke vanskelig, arbeidet med den må ikke rett og slett skyves til side. Hele laget, styret og formannen må holde et fast grep om utviklinga av økonomien.

Alle enheter, både lag og storlag, må ha en *økonomiansvarlig*.

Alle må likeledes utarbeide *budsjetter*, med realistisk budsjetterte inntekter og utgifter!

Økonomien og omdanningsbevegelsen.

Vi står nå foran en stor bevegelse for å omdanne SUF(m-l) fra et «ungdommens kommunistiske parti» til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen. Dette blir et viktig og krevende arbeid. Alle feil i det økonomiske arbeidet sentralt og lokalt vil hindre dette arbeidet. Dette er grunnen til at SKAU ønsker at alle straks tar fatt med arbeidet her. Vi har satt opp følgende mål for dette arbeidet som bør løses i følgende hoved etapper:

1. Betale kontingent for 1. kvartal 1972 *straks*. (Husk kontingent skal betales *forskuddsvis* for hvert kvartal!)
2. Betale all kontingent man skylder for 1971 raskt.
3. Nedbetale all gjeld for internt materiell for 1971 så hurtig som mulig.
4. Bygge opp lokale fonds slik at man kan betale alt sentralt *internt materiell* for 1972 *kontant*.
5. Utvikle stilen med å gi gaver til sentralkomiteen.

FRA SKAU

Disse hovedetappene må ikke oppfattes som noen »5-årsplan». Heller ikke må de oppfattes slik, at de utelukker tiltak på flere av punktene på *en gang*. Det de antyder er i *hvilken rekkefølge* enhetene bør få gjennombrudd når det gjelder disse sakene. For det mest framskredne laget, kan kanskje disse oppgavene løses på ei uke. For andre vil det muligens ta lengre tid.

SKAU

Studieopplegg:

SKAU vurderer spørsmålet om økonomien så viktig, og feilene så alvorlige, at vi pålegger alle lokalenheter, etter nærmere anvisninger fra DU/DS, å avholde et møte om økonomien i løpet av januar.

Dette møtet bør:

- Summere opp arbeidet med økonomien lokalt. Få lagt fram materiale om betaling av kontigent, sentralt materiell etc.
- Analyser dette materialet. Ta utgangspunkt i følgende sitater: (s. 7, 12:nederst og s. 23:nederst) og finn ut hvilke borgerlige ideer som har hindra dere i arbeidet. Avslør alle former for sløsing, slurv, osv.!
- Diskuter tiltak, både umiddelbare og mer langsiktige, og vurder hvordan og hvor fort dere skal gjennomføre SKAUs etapper.

Merknad fra red.:

BV-redaksjonen gjør oppmerksom på at

- o Alt stoff fra SKAU står enten i spalta »Fra SKAU» eller er signert SKAU.
- o Alt stoff fra Bolsjeviks redaksjon er enten usignert eller signert redaksjonen.
- o Alt annet stoff har artikkelforfatterens pseudonym eller signatur.

Kommuniké fra 2.SK s 1.plenum.

SUF(m-l)s nyvalgte, 2. Sentralkomite har vært samla til sitt 1. plenums møte kort tid etter avslutningen av Forbundets 2. Kongress.

Kongressen har stilt store og omfattende oppgaver for SUF(m-l)s videre arbeid. Dette setter store krav til Forbundets ledelse. 1. Plenum har i denne forbindelse hatt til sin hovedoppgave å velge ny formann i Sentralkomiteen, samt konstituere Sentralkomiteens Arbeidsutvalg (SKAU).

Sentralkomiteen har som sin formann valgt kamerat Sverre K...

Etter grundige og kameratslige diskusjoner, som understreker gode perspektiver for enheten i SK, har Sentralkomiteen valgt sitt Arbeidsutvalg.

SKAU består av kamerater med lang erfaring fra ledende arbeid i den kommunistiske bevegelsen, og gir dermed de beste forutsetninger for å konsolidere en virkelig ledelse for Ungdomsforbundet.

HØY BEREDSKAP I KAMPEN MOT EEC.

Kampen mot EEC går inn i en ny fase. Den 22. januar skal forhandlingsprotokollen undertegnes. Monopolkapitalen og deres lakeier vil forsterke sin propaganda og sine løgner for å prøve å snu den sterke EEC-motstanden. Dette setter store krav til oss. Vi må ta initiativer for å styrke og forbedre motstanden. Bare folkets organiserte motstand kan stoppe forræderne. La oss begynne opptrappinga og nedkjempe gamle feil. Det vil komme nærmere opplegg fra SKAU i nærmeste framtid.

STOPP EEC-FRAMSTØTET!

STYRK BEREDSKAPEN I KAMPEN MOT EEC!

Omorganiseringa er ikke fullført - ta et fast grep om lagsavisene

Stadig flere enheter har etterhvert gitt ut lagsaviser. Dette er en bra ting. Fortsatt er det enkelte lag som ikke har fått ut avis! Dette er et uttrykk for en ekstrem baktunghet når det gjelder å komme seg ut i frisk luft, i lokal kamp. Enkelte har fått ut ett nummer i løpet av høsten og sett seg »fornøyd» med det.

Det første viktige å gripe fatt i når det gjelder å få et fast grep på lagsavisa, blir derfor kamerater: *regelmessig/systematisk utgivelse av avisa.*

Dernest må avisa bli et kollektivt ansvar, i motsetning til nå da lagsavisa ofte er monopolisert av noen få. Dette betyr at avisa og innholdet i den må diskuteres. Den skal jo ta opp de mest brennbare, lokale kampsakene og kommunistenes politikk for den sosialistiske revolusjonen! Dette må aldri bli monopolisert til »enmannsverk». Samtidig må det understrekes at lagsavisa samtidig også må ha en *personlig ansvarlig.*

GI LAGSAVISA EN KOMMUNISTISK UTFORMING!

Når det gjelder det å gi avisa et skikkelig *utseende*, dvs. å skjønne at sjøl med stensilaviser er lay-outmulighetene store, er grepet i meget varierende grad. Enkelte aviser er meget bra: De har en bra heading, et skikkelig navn, de er skrevet så pent forholdsvis tillater det, det er gjort forsøk på å »bryte opp» stoffet for å gjøre det mer leselig osv. Et eksempel på brukbar utforming er dette:



Utgitt av marxist-leninistene på [redacted] institutt - 14.10.71

HVA ER DEN JOL GJØR AUSTADSTREIKEN SPESIELL?

De aller fleste studentene har nå hørt om Austad-streiken. Men hva er det som er spesielt med denne streiken?

For det første viser den hvor stor virkning en aktiv motstand kan ha selv om arbeidsplassen er liten. Der har 10 mann holdt ut i 4 uker. Det er i seg selv stort! Dette er andre samhold og støtte utøvere. Dette viser veien for andre små arbeidsplasser, særlig med tanke på NSO-motstand.

Og det som gjør at virkningen er så stor er at de streikende tilhører ei lavtlønsgruppe, og som arbeidere selv sier, at de mot disse leveforholdene fører en *BEKAMPINGSKAMP*.

Denne streiken fører oss i en periode da borgerskapet har satt i verk en fascistisk lønnsstopplov (dvs. det er kriminelt å streike). Derfor har også borgerskapet benyttet seg av alle midler for å brykke den, (press, løbting, kommunisthata, streikebrytere, utvisning, arrestasjoner, arbeidsrett).

Men dette har bare medført to ting:
1. Arbeiderklassen reiser seg til massiv støtte, (siste eks.: 60 mann som arbeider med å bygge Tromsø Uni. til syv-datt streik).
2. Enheten mellom arbeiderklassen og ulike deler av folket har tatt et hopp framover, (eks.: elever går til støtteaksjon i Tromsø. Resultat: utvisning).

Allikevel, for å få litt perspektiv på saken: Borgerskapet er sterkt, vi må opptrappe støtten. Om vi ikke gjør vårt til at Austad-arbeiderne seirer, hvordan kan vi da vente å vinne kampen mot NSO?

OPPTRAPP STØTTEN TIL SEIEREN ER VÅR!

STUDENTER!



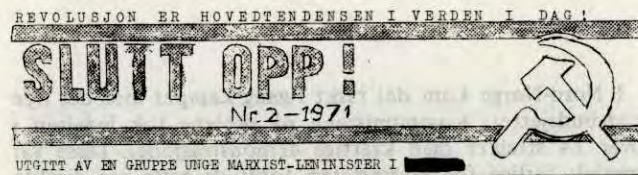
Her kan skytes inn at mange aviser faktisk er bedre enn denne med hensyn til utforming.

Et tips når det gjelder heading, er at kameratene koster på seg en elektrostensil (om dette er mulig på stedet). Denne kan brukes til mange nummer av avisa. (Husk å skrive dato/nummer på den vanlige stensilen!)

Men, kamerater! Enkelte aviser er lagd meget slurvete! De er rotete satt opp, grisete stensilert, ingen skikkelig heading, ofte har de et tullede navn.

For å rette på dette må kameratene være klar over at det egentlig dreier seg om *ideologiske spørsmål*. Å utgi slurvete aviser, som ingen orker lese, er intet annet enn sjøltilfreds *sektarisme!* Å unnlate å lage en skikkelig heading, et skikkelig revolusjonært navn og unnlate å bruke *kommunistiske symboler* er i bunn og grunn høyreopportunistiske ideer.

Å rettfærdiggjøre slike ideer, med argument om at vi har så lite tekniske hjelpemidler holder ikke. Denne lagsavisa er et eksempel på at den kan gjøres lesbar med enkle midler:



HAP OM UNGDOMSLOKALER

Kommunen har planer om å leie 2. etg. i [redacted]-gården i [redacted] til ungdomslokaler. Det er en god ting, og viser at vår kamp for våre interesser gir resultater. I mange år har kommunen lovet oss disse lokalene, men det var først etter at vi samlet oss og gjennom skrijving i aviser, diskusjoner blant ungdom om hvilke midler vi skulle bruke for å presse kommunen, og etter en vellykket demonstrasjon at det ble fart i saken.

KAMPEN MÅ FORTSETTE

Vi har oppnådd resultater, og det er utseendet til at det skal bli bedre forhold for ungdommen. Vil det si at forholdene blir så bra vi vil ha dem, og at vi kan overlate resten til kommunen? Nei! Hvis vi lar kommunen bestemme når 2. etg. i [redacted]-gården er klare til ungdomslokaler, har vi ingenting for på nyåret. Lokalene er ikke store nok for all ungdom; de blir kanskje bare åpne for en del av dem som er mellom 14 og 18 år.

Problemet er altså ikke løst. Vi må ha lokalene før om tre mnd., og det er ikke bare en liten del av ungdommen som skal ha lokaler. Vi har en del erfaring på hvordan vi skal arbeide. La oss lage nye demonstrasjoner! La oss møte opp på kommunestyremøter med plakater og transparenter for å vise hva vi vill! Vi må ikke stole på kommunestyret, det er vi som bestemmer.

KAMERATER! VI VIL HA UNGDOMSLOKALER NÅ!
LA OSS SKAFFE LOKALER TIL ALL UNGDOM!

LAGSAVISA SKAL SPRES ILLEGALT!

Store høyreopportunistiske og legalistiske feil har vist seg i dette spørsmålet. I militæret har vi eks. på at avisene har blitt spredd i hytt og vær, de er blitt offentlig lagt ut osv. Et annet eksempel er avisa til ei skolecelle, som etter påtrykk fra rektor, oppførte en *navngitt ansvarlig redaktør!* Dette er intet annet enn uttrykk for *legalistiske ideer* om klassefienden, og må nedkjempes grundig. Vi må i denne sammenheng slå fast at *alle lagsaviser skal spres illegalt, fra hand til hand* og ikke som en vanlig løpeseddel! Dette gjelder uansett om en jobber på en skole, en bedrift, et universitetsinstitutt osv. Sjøl om forholda er ulike, og mer eller mindre skjærpa, må ingen ha illusjoner om klassestaten verken nå eller i framtida!

FØR KAMPANJEN FOR LAGSAVISER VIDERE!
GI LAGSAVISENE EI KOMMUNISTISK UTFORMING!
BEKJEMP TENDENSER TIL LEGALISME I SPREDNINGA AV AVISER!

LEVE DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN!

SKAU

RAPPORT FRA KAMPEN

Reaksjonær provokasjon slått tilbake

STYRK KAMPEN FOR ELEVMASSENES INTERESSER!

I Nord-Norge kom det raskt i gang kamper mot det nye statsbudsjettet. Kommunistene på skolene tok ledelsen i over 14 streiker med kraftige demonstrasjoner. Disse var spesielt farlige for klassestaten fordi de retta seg direkte mot sentraliseringa og ble knyttet til EEC-kamp og prøveavstemninger på skolene. Og klassestaten tok også raskt tiltak for å stanse og undertrykke denne massebevegelsen. Noen dager før streikedagen 11/11 ble alle rektorene i Nordland innkalt til ekstraordinært møte i Bodø der streikene ble diskutert. Etter møtet satte alle rektorene i gang hetskampanjer mot streiken og progressive elever gjennom høytalere i skolegården, på allmannamøter, gjennom rundturer i klassene, etc. På sjølve streikedagen fikk alle elever på en skole Ng i oppførsel p. g. a. streiken, andre ble stengt inne i klasserommene sine osv.

På vår skole ble alle elevene som streiket stengt ute fra undervisninga etter demonstrasjonen, og vi okkuperte derfor skolens aula for å ha møte der. Rektor tilkalte da straks nærmere 10 kraftige politifolk som kom stormende rett etter at vi hadde avsluttet møtet og trukket oss ut.

Dagen etter gikk rektor løs på kommunistene som hadde ledet streiken. Han ville først, *med fast støtte fra de lokale SF'erne*, utvise 3 av oss for godt med en gang. Dette ble stoppet av lærerrådet, men rektor og SF'erne fikk likevel gjennom at saka skulle sendes til departementet for avgjørelse. Her viste *den taktiske hovedfienden* i form av lokale SF-pamper sitt rette ansikt for alle skoleelevene: De så på alle skolene i Nordland sjansen til å bli kvitt de aktive kommunistene, og gikk derfor klassefiendens ærend gjennom *overalt* å gå *hardest* inn for utvisninger sammen med reaksjonære rektorer.

Etter at utvisningsframstøtet var foreløpig vist tilbake, gikk rektorene enda lenger. De anmeldte ml-ere på flere skoler til politiet for å ha spredd feilaktige opplysninger, løpesedler og lagsaviser. På vår skole ble to av oss utsatt for flere beinharde politiforhør, der politiet først og fremst var ute etter opplysninger om SUF(m-l) på skolene. De brukte også avhør av våre foreldre i forsøket på å knuse oss.

Hvordan kunne rektorene rive i stykker de borgerlig-demokratiske rettighetene på denne måten? Hvorfor ble ikke alle slike framstøt umuliggjort gjennom øyeblikkelige kamper på skolene?

Vi mener årsakene ligger i to sentrale *høyreopportunistiske feil*:

1) Vi hadde ikke foran streiken forberedt elevflokket på at streiken ville bli beinhard *klassekamp* mot staten og monopolkapitalen. I stedet for å kjøre fram kommunistenes syn på statsbudsjett-kampen på allmannamøter og i lagsaviser la vi opp ei »interessekjemper»-linje. Da en av kameratene i laget så vidt sa et par ord om monopolkapitalen på et allmannamøte reagerte til og med mange av oss ml-erne svært negativt. Vi avslørte åpne høyreopportunistiske og *legalistiske* ideer, og ble senere nærmest sjokkert av at klassestaten gikk til angrep mot oss. Dette avslører at vi ikke hadde forstått *antagonismen* mellom folket på den ene sida og monopolkapitalen og staten på den andre. Spørsmålet om *den væpna revolusjonen* hadde vi bare grepet allment. Mangelen på grep om strategien vår og *de legalistiske feila* ga altså klassefienden gode kort på handa. Vi ml-ere hadde spredt lagsavisa åpent til alle og enhver på skolen. Vi hadde ikke forberedt og organisert elevflokket til kamp mot fascistiske overgrep, og det ble derfor lett for fienden å plukke oss ut.

2) Da utvisningsframstøtet og politi-anmeldelsene kom, gjorde vi først ingenting for å mobilisere elevflokket til kamp. I stedet konsentrerte vi oss bare om å drive »korridor-politikk» og legge opp samtaler med rektor, linja overfor politiet osv. Vi tok oss ikke en gang tid til å informere massene om hva som skjedde. Vi gikk altså i praksis ifra kamplinja, og trodde vi kunne slå klassefienden gjennom »samtaler», ikke gjennom å *stole på massene*. Denne høyreopportunistiske feilen førte til at fienden fikk ture fram som han ville.

Etter hvert forsto vi at høyreopportunistisme på denne måten var *hovedmotsigelsen* i arbeidet vårt, og vi kunne ta opp kampen mot disse feila. Dette førte til mobilisering av elevflokket til aksjoner mot de fascistiske overgrepa, til at ml-erne ga ut lagsaviser etc. Vi hadde også framgang i å nå ut til arbeidsfolk for å vinne støtte. Resultatene lot ikke vente på seg: Rektorene trakk plutselig tilbake anmeldelsene til politiet og etterforskninga ble stanset uten nærmere forklaring. Framstøtene for å få oss utvist ble avvist av lærere og elever, og både rektor, departementet og SF måtte gi opp.

RAPORT FRA KAMPEN

»Så sant vi støtter oss på folket og tror fullt og fast på massenes uuttømmelige skaperkraft, og følgelig har tro på folket og blir ett med dem, kan vi overvinne alle vansker og ingen fiender vil kunne slå oss, mens vi selv kan slå alle fiender.» (Formann Mao)

Vi kunne oppsummere at høyreopportunismen vår var nært knyttet til *mistillit til massene* på skolen. Vi hadde ikke satt masselinja i ledelsen for alt arbeid. Dette kom også fram i tilbakegang i RG-salg og dårlig grep om organisering av propaganda-lag.

Denne motsigelsen har senere kommet åpent fram også i kamper *innad* i laget. Det er blitt avslørt alvorlige karrieristiske feil hos to ledende kamerater i laget. Disse feilene har ført til monopolisering og byråkrati i lagsledelsen, som vi tidligere ikke har greidd å nedkjempe skikkelig.

Kameratenes reaksjon på avdekkinga av feilene var først at de ville melde seg ut av Forbundet og flytte til en annen plass for å gå på skole. De satte sjølvet langt foran klassens frigjøring og sosialismen. Når det ble pekt skarpt på karrieristiske feil hos dem, ville de ikke legge fram sine problemer i laget for å få hjelp til å løse motsigelsene, men ville istedet trekke seg ut. Disse kameratene hadde opplagt mange svært gode og sterke sider som tidligere hadde brakt laget framover. Nå var imidlertid *revisjonismen* og *sjølvet* hovedsida hos dem. De hadde åpenbar *mistillit* til de andre lagsmedlemmene, og trodde ikke de kunne få hjelp til korrigering.

Hele laget er nå mobilisert til harde kamper mot de alvorlige feilene til de to. Dette har ført til framganger både for dem og helheten. Vi har lært at grunnlaget for høyreopportunismen og mistilliten til massene som vi så i statsbudsjett-kampen, ligger i karrierisme og den indre motsigelsen mellom sjølvet og kollektivet hos hver enkelt av kameratene. For å kunne korrigere høyreopportunismen vil vi framover gjennomføre grundige *kadervurderinger* i laget for å bekjempe revisjonismen og sjølvet videre!

**BEKJEMP SJØLVET, AVSLØR REVISJONISMEN!
BRUK MASSELINJA SOM RETTESNOR FOR ALT ARBEID!**

**AVSLØR ALLE LEGALISTISKE FEIL!
SUF(m-l)-lag i Nordland.**



Vis årvakenhet overfor agenter innafor rekkene -

BAUDE AGENTER NEDKJEMPA!

På seminaret om forberedelsene til kongressen blei det i laget vårt avslørt for dekte trotskister. Folk hadde prega laget i lengre tid og hadde sniki seg inn i ledelsen.

Første gang den trotskistiske Baude-linja kom klart fram var i våres da det var diskusjoner i FNL-gruppa om linja der. Bandittene gikk i spissen for Baudelinja om at plattform for solidaritetsarbeidet måtte være anti-kapitalistisk. Motsigelsene i Vietnamarbeidet var skarpe og fortsatte hele sommeren til et storlagsseminar hvor trotskistene tok kort sjølkritikk, samtidig som de ikke ville diskutere motsigelsene skikkelig »fordi de ikke hadde kapasitet til å delta i Vietnamarbeidet lenger». Seinere viste det seg at sjølkritikken var rein svindel og at de fortsatte på den gamle trotskistiske linja. I laget blei diskusjoner om Vietnamarbeidet effektivt hindra og det førte til at folk i laget ikke blei mobilisert politisk til å drive skikkelig arbeid, f. eks. i V-uka.

Før sommerleiren kom den trotskistiske linja klart fram i spørsmålet om omorganisering av forbundet. Renegatene mente at skoleelevene ikke i hovedsak skulle konsentrere seg om arbeid på skolen – men skulle drive arbeid i distriktet »for ikke å fjerne seg fra arbeiderklassen». Dette var å sabotere omorganiseringa og ville fort til at enheten ikke ville blitt noen skikkelig kampenhet. På høsten da omorganiseringa skulle gjennomføres, hadde skoleelevene i laget en diskusjon på omorganiseringa, og en kamerat som hadde vært på sommerleiren holdt en innledning som streka opp de allmenne linjene, hvorpå bandittene sa: »Dette var ei fin innledning som vi sikkert alle er enige i, derfor går vi over på neste punkt». En diskusjon som gikk konkret inn på hva omorganiseringa ville bety for oss på skolen blei kvalt i fødselen.

Dette er noe som går igjen. Overfladiske diskusjoner og tilsløring av motsigelsene mellom de to linjene.

Seinere på høsten kom diskusjonen om arbeidsprogrammet. Her slo bandittenes manglende syn på ungdommen som en revolusjonær kraft ut igjen. Agentene fikk med seg skolelaget på en kritikk av forslaget til arbeidsprogram. Kritikken var inspirert av et hefte utgitt av Clarte(ml), Baudes ungdomsorganisasjon, noe agentene imidlertid ikke presiserte. Denne trotskistiske kritikken gikk i hovedsak ut på at ungdomsforbundet skulle arbeide først og fremst blant »arbeiderungdommen», som var den »reine» og »Røde» delen av ungdommen.

Grunnen til at agentene fikk resten av laget med seg på den gærne linja i flere spørsmål var at laget var ferskt og at agentene var de mest teoretisk skolerte. Dessuten hindra de grundige diskusjoner om motsigelsene mellom forbundet og dem sjøl.

I høst hadde vi planer om å opprette en AKMED på gymnaset. Agentene motsatte seg først opprettelsen, de mente at AKMED skulle drive propaganda, holde studie-sirkler og arrangere møter, og dette hadde vi andre skolelag som kunne gjøre. Vi kjenner her igjen Hovdens linje i spørsmålet om partibygginga: Kamp = propaganda. Dessuten, når spørsmålet blei løst gjennom ettergivenhet og ikke gjennom skikkelige diskusjoner og bandittene gikk med på å danne AKMED på skolen, så ble det ingen grundig politisk diskusjon. Laget blei ikke mobilisert politisk til å drive kamp mot EEC på skolen. Dette førte til at EEC-arbeidet på skolen blei tilfeldig og dårlig og at AKMEDen ikke blei kampdyktig.

Bandittene støtta SUF/SK ved uravstemninga. De brukte uklarheter i formuleringen av spørsmålene som påskudd for dette. Dessuten påsto de at de ikke visste nok om Hovdens linje til å støtte opp om den, til tross for at vi nå vet at de hadde skolert seg i Hovdens og Baudes linje i lang tid. De saboterte hensikten med uravstemninga – det ble ingen grundig diskusjon på de to linjene, og det ble ikke gjort forsøk på å vurdere vår praksis i forhold til linjene for å se hvilke ideer vi var prega av.

Den trotskistiske linja herset også innad i laget. Både arbeidsstilen og tonen i laget blei prega av renegatene. Noen av kameratene i laget hadde tildels store feil, men i stedet for å hjelpe dem med å bekjempe feila, drev agentene med »hard kamp og nødeløse slag». Dette førte til en utmeldelse, og til at en del kamerater fikk tanker om å melde seg ut fordi de synes at problemene vokste dem over hodet og at de selv var så borgerlige.

Agentene fraksjonerte i laget gjennom lengre tid, både når det gjaldt de politiske linjene, og når det gjaldt feil hos kamerater. De brukte feil hos lokalledelsen til å bygge opp en fraksjon mot dem, tildekket de politiske motsigelsene og trakk kun fram feil hos ledelsen for å »vise» lagsmedlemmene at de hadde en fullstendig borgerlig ledelse. Også mot ledelsen i ungdomsforbundet førte de ut fordekt kritikk for å så mistillit til ledelsen. Sakene blei aldri grundig diskutert, men kritikk blei systematisk framsatt i det skjulte og på tomannshånd med folk i laget. De brukte høyrefeil fra ei riktig kommunistisk linje i Forbundet, til å framstille høyreopportunisme som hovedsida, og til å føre ut ei »venstre»-sekteisk linje.

Tonen innad i laget var ukameratslig, og motsigelser mellom kameratene blei aldri tatt opp og løst. Forsøk på å ta opp slik blei slått ned med hard hånd.

Kamerater, det er viktig å se på hvordan agentene klarte å komme seg inn i laget og erobre ledelsen. Klassefienden vil alltid forsøke å plante agenter i våre rekker, og vi må være årvåke. Metodene som folka brukte, var å legge skjul på



motsigelser som eksisterte, hindre skikkelig debatt på de politiske linjene, og i det skjulte spre mistillit til Forbundet og ved det bygge opp en fraksjon.

Først etter grundige diskusjoner med sterk politisk hjelp fra distriktsledelsen, på seminaret om Kongressen, blei de to agentene avslørt, og ekskludert. Å kvitte seg med slike agenter som jobber innafor bevegelsen, STYRKER arbeidet. I vårt lag hadde vi, etter at vi ekskluderte dem, flere grundige diskusjoner hvor vi tok sikte på å rense ut den trotskistiske arbeidsstilen og de trotskistiske linjene. Dette er en lang kamp, men vi har allerede nådd store resultater. Vi har gjennom grundige politiske studier kommet fram til riktige politiske linjer, motsigelser mellom kamerater blir nå tatt opp og løst på en kameratslig måte, vi har gjennomført tiltak for å styrke den revolusjonære entusiasmen, som var nesten forsvunnet under ledelse av agentene.

Også utad har vi hatt store framganger. En demonstrasjon om EEC og forhandlingene som vi har hatt planer om lenge, men som var blitt trenert av bandittene, er gjennomført og brakt oss et skritt framover i kampen mot EEC, og i

arbeidet for å avsløre den lokale FB-formannen – en av distriktets ledende lakeier for sosialimperialismen.

Når det gjelder kamerater utenfor bevegelsen har vi også sett hva dette har betydd. Flere sympatisører sa «endelig» når de hørte om at folka var sparka ut, den kameraten som meldte seg ut tidligere, har søkt om å få bli medlem igjen, og sympatisørene trekkes stadig nærmere til oss.

BEKJEMP IDEOLOGI SOM TJENER KLASSE-FIENDEN

LENGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING

RYDD ALLE AGENTER UT AV VÅRE REKKER BEVEGELSEN STYRKER SEG VED Å RENSE SEG

Storlag på Østlandet

Hilsen fra 1. SKs 9. plenum.



Kamerater i storlag på Østlandet!

1. SKs 9. plenum har vedtatt å hilse dere og deres seierrike kamp mot Baude-agenter og h...-ideer. Formann Mao sier at aktiv ideologisk kamp er det våpen som kan bringe oss indre sammensveising i partiet og i de andre revolusjonære organisasjonene, og gi dem evnen til å kjempes. Det var den aktive ideologiske kampen som brakte Baude-agentene hos dere fram i lyset, og det var den aktive ideologiske kampen som sveisa rekkene tettere sammen og styrka den revolusjonære entusiasmen og kampviljen. Dere vil gå framover og evne å ta ledelse i ungdomsmassenes kamp dersom dere konsekvent setter Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder.

STYRK DEN IDEOLOGISKE KAMPEN!

TA LEDELSEN I UNGDOMSMASSENES KAMP!

FRA MLGs "Tjen Folket,"

avvis Høyre- og Høyre-gruppa

Fra MLGs medlemsblad Tjen Folket sakser vi følgende viktige melding om avvisning av Høyre-gruppa:

Kjell Høyre og hans gruppes feilaktige linje, deres ukameratslige metoder og forsøk på å splitte ml-bevegelsen tvang marxist-leninistene i MLF til å kreve ekstraordinært landsmøte. Kjell Høyre måtte gå med på dette kravet. Men ved ulovlig innkalling av landsmøtet sikret han seg et flertall av delegatene. Slik gikk han fram: Han fastsatte en delegatnøkkel hvor 1-15 medlemmer i en grunnorganisasjon ga 1 delegat, 16-30 ga 2 etc. Dette

gjorde at hver enhet i MLF fikk en delegat hver. Så omorganiserte han Oslo/Akershus for »kamp», konstituerte en rekke papirlag, og ga dessuten hele SK stemmerett (SK utgjorde 25 % av hele medlemstallet). Alt dette var entydig vedtektsstridig. Kjell Høyre som reelt hadde bare 40 % av medlemmene bak seg, ville sikre seg omlag 80 % av delegatene på landsmøtet.

Marxist-leninistene kunne sjølsagt ikke godta dette. De forlangte skikkelig representasjon i følge statuttene. Dette ble avvist av Høyre-gruppa. Dermed var det ikke mulig å unngå brudd i det daværende MLF. Marxist-leninistene gikk fra det ulovlige »landsmøtet» og konstituerte MLFs lovlige landsmøte samme dag. Landsmøtet ekskluderte bl. a. Høyre og W. Høyre.

Kjell Høyre kan gjerne skrive i avisene at han er »formann i MLF», og han kan gjerne utgi »Røde Fane». Det kan vi vanskelig hindre ham i, men det må ikke forvirre oss. Det finnes bare ett MLF og det utgir sitt blad Røde Fane. Kjell Høyre og hans folk tilhører ikke ml-bevegelsen. De utgjør ingen organisasjon. De utgir ikke noe marxist-leninistisk tidsskrift.

Sjøl om Kjell Høyre og hans folk ikke tilhører ml-bevegelsen, må det ikke forlede oss til å tro at vi er kvitt alle de ideene og alle de feilene som Kjell Høyre var den fremste eksponent for. Det er viktig for oss å sette oss inn i Høyre-gruppas historie for å se hvordan de anti-marxistiske ideene oppsto og utviklet seg. MLFs Røde Fane har i et ekstrasnummer tatt for seg dette spørsmålet. Seinere nummerer vil gi utførligere analyser. Vi oppfordrer alle kamerater til å studere disse oppsummeringene grundig.

Det var ikke mange personer som fulgte Kjell Høyre i kampen mot ml-bevegelsen. Men sjøl disse få utgjør en svært uensartet »masse». Noen er reine trotskister, angriper Lenins lære og flørter med Frank Baude. Andre tror åpent og ærlig at de er kommunister. Dette kan være folk som har vært med i NKP lenge, som kanskje gjorde en heltmodig innsats under krigen, men som ikke har klart å utvikle seg

politisk. De har stivnet i gammel tenkning, de gjennomskuet ikke Kjell Høyre, de har latt seg lure av ham. Vi håper disse vil vende tilbake til ml-bevegelsen. Vi skal hjelpe dem til å gjennomskue Kjell Høyre. Det er derfor viktig at kameratene tar kontakt med personer som har latt seg forblinde av Kjell Høyre, diskuterer kameratslig det som har skjedd, selger dem Røde Fane og forsøker å oppnå aksjonsenhet med dem.

Høyre-gruppa vil fortsatt utgi »Røde Fane». Folk vil gjerne sette seg inn i hva de skriver, hvordan de angriper kommunistene. Det er bra, vi må sette oss inn i hva fiendens angrep går på. Samtidig må vi ha klart for oss at Høyre-gruppa bruker alle sine økonomiske midler i kampen mot kommunismen. Å støtte Høyre-gruppa økonomisk ved å kjøpe deres reaksjonære propaganda, er bare klassefienden tjent med. Det virkelige Røde Fane, MLFs Røde Fane vil derfor trykke opp og kommentere det som er viktig for oss å sette oss inn i av Høyre-gruppas skrivelser. Kjøp derfor MLFs Røde Fane, kamerater. Avvis Høyre-gruppa når den fallbyr sine varer.

(Utarbeidet av ei gruppe
nedsatt av SKAU/MLG.)



Kjemp for ei riktig linje i NGS og LNL!

SUF(m-l) har aldri på organisert vis jobba innafor NGS eller LNL (Landslaget for norske lærerskolestudenter). Vi har hatt ei linje som har betydd neglisjering, og i perioder aktiv boikott. Dette har vært riktig ut fra følgende: Vi har ikke vært sterke nok ideologisk til å kunne jobbe innafor slike byråkratorganisasjoner. Politikken vår overfor disse organisasjonene har ikke vært klar. Det har vært riktig som vi gjorde, å la alle kamerater prioritere massearbeidet på skolene. Vi ser at det har gitt resultater.

På den andre sida har disse organisasjonene i denne perioden i hovedsak vært pampeorganisasjoner hvor reaksjonære personer har kunnet øve dominerende innflytelse over politikken. Verken NGS eller LNL har inntil for kort tid siden spilt noen progressiv rolle når det gjelder å utvikle elevbevegelsen, snarere har de i mange tilfelle forsøkt å bremse kampen. De har illusjoner om at den eneste vei til forbedring går gjennom Stortinget. NGS f. eks. begynte først etter Svolværstreiken å tenke på at det kunne være andre måter å bedre elevenes kår på enn å »forhandle» med departementet. Skjerpinga av krisa i kapitalismen og monopolkapitalens offensiv for å endre skoleverket, og massebevegelsen blant elevene for å stoppe »reformen» har tvunget NGS og LNL til venstre. De har i løpet av høsten forsøkt å spille en rolle i den kampen som har vært ført av elevene over hele landet.

SUF(m-l) har hatt en kongress, hvor vi diskuterte spesielt omlegginga av Forbundet til et skikkelig ungdomsforbund, MLGs vekst og ledelse i bygginga av partiet gjør dette mulig. Kongressen pekte på at omlegginga til et virkelig ungdomsforbund innebærer en omlegging av vår politikk vis a vis NGS og LNL. Vi er nå sterke nok ideologisk og organisatorisk til å jobbe innafor disse organisasjonene, til å ta en aktiv holdning i arbeidet med å gjøre disse organisasjonene til elevenes egne organisasjoner. Vi trur NGS og LNL står ved en skillevei. Enten fortsetter de den utviklinga de har begynt på i omdanninga til kamporganisasjoner, eller de går tilbake i sine gamle spor. Vi går inn i NGS og LNL fordi vi trur at det går an å omdanne og utvikle dem. Det kommer ikke til å bli en oppgave uten vansker. Vi må være forberedt på politisk kamp mot opportunistar av forskjellig slag som vil forsøke å hindre oss og kjøre ut hets mot marxist-leninistene. Dette har vi sett eksempler på fra andre fronter vi jobber i. Vi skal nemlig ikke gå inn i NGS »bakveien», dvs. lure oss inn. Vi skal gå åpent inn og kjempe for ei *politisk linje* som tjener elevene. Dette betyr ikke at vi skal gå inn i NGS med store proklamasjoner om at nå kommer vi og overtar. Det vi skal gjøre er å legge fram ei politisk linje for utviklinga av organisasjonen og dens politiske linje, og vi skal følge de marxist-leninistiske prinsippene for arbeid i

folkelige masseorganisasjoner. Ut fra dette skal vi sjølsagt og utvikle en korrekt taktikk for arbeidet i NGS.

Vi vil møte kamp fra opportunistar. Vi må huske på revisjonister og reformister fra forskjellige politiske ungdomsorganisasjoner har prøvd å bruke NGS mot marxist-leninistene. De har prøvd å bygge seg en plattform i organisasjonen for angrep mot oss. Dette betyr at kampen for ei riktig linje i NGS er en viktig del av kampen mot den taktiske hovedfienden.

Hva er bra – hva er dårlig i NGS og LNL?

NGS

Det er bra at de i løpet av våren/høsten 1970 har forsøkt å ta en aktiv holdning til massekampen. De har ikke spilt noen ledende rolle, men støtta kampene som har funnet sted gjennom avisa si, uttalelser de har kommet med osv. De har også tatt visse initiativer.

Hva er dårlig? At organisasjonen blir hindra av byråkratismen i sitt arbeid, at det fremdeles er sterke pampetrekk i organisasjonen. Den fungerer ikke på skikkelig demokratisk vis. Videre at organisasjonen omtrent ikke har noe grunnplan. En årsak til dette er organisasjonens oppbygging. Det er kollektivt medlemskap.

Hvordan vi skal jobbe innafor NGS må diskuteres av folk på skolene. Vi mener følgende bør være ramma for vår politikk i NGS:

1. Arbeide for at NGS skal bli et aktivt redskap for elevenes kamp mot EEC. En organisasjon som sjøl tar initiativer i kampen, og som støtter og bygger opp under Arbeiderkomiteen og Folkebevegelsens arbeid. Dette er svært viktig ut fra situasjonen vi vil komme i på nyåret med forhandlingsresultatene osv.

2. Vi vil aktivt bekjempe og avsløre all byråkratismen, pamperi, pengeløsning. Eksempelvis vil vi gå sterkt imot at NGS fortsetter å arrangere helgeseminarer på hoteller, som tilsammen for en skarve helg koster 7–8000 kroner. Vi vil gjøre NGS til elevenes egen organisasjon, fremme demokratiet gjennom kritikk av de feila NGS har, jobbe aktivt for at diskusjonskampanjer om NGS' politikk og organisering blir gjennomført blant elevene. Vi vil gå inn for at NGS blir bygget opp på individuelt medlemskap. Det betyr ikke at vi skal kutte ut kollektivt medlemskap med en gang. I en overgangsfase kan vi samtidig som vi beholder kollektivt medlemskap verve individuelle medlemmer til NGS. Det er viktig for demokratiet i organisasjonen. Dessuten er det svært viktig fra en økonomisk synsvinkel. NGS blir i dag fora av Staten. Når NGS blir en kamporganisasjon er det klart at staten kutter ut økonomisk støtte. NGS må ikke være avhengig av staten, men må kunne stole på egne krefter.



3. Kampen mot rasjonaliseringa må fortsette. Mot 5 dagers uka som forverrer situasjonen for elever og lærere, mot et beinhardt karaktersystem, mot normerte prøver.

4. NGS må slåss for elevenes demokratiske rettigheter mot skolebyråkratens diktatur over elevene.

5. NGS må slåss mot all borgerlig indoktrinering i skolen, mot reaksjonære lærebøker, mot kristendomsundervisningen, mot konkurranse og den individuelle ideologien som blir fremma av karaktersystemet.

6. Vi vil jobbe for at NGS gir sin fulle støtte til verdens undertrykte folk. Vi vil gå inn for at neste års Operasjon Dagsverk går til FNL.

7. Vi vil fremme en diskusjon i NGS om hvem som er elevenes fiender og hvem som er elevenes venner. NGS' forhold til staten må klargjøres.

Diskusjonen om vår politikk innafor NGS må resultere i et forslag til politisk program for NGS.

LNL

Vår politikk innafor LNL vil følge de samme linjer som i NGS. Vi må verve medlemmer til LNL. Vi må jobbe aktivt slik at organisasjonen blir en skikkelig interesseorganisasjon ved å bryte ned byråkratiet som finnes på lokalt og sentralt plan, og mobilisere massene til aktiv deltakelse. Vi vil som i NGS jobbe for at LNL sjøl blir aktiv i kampen mot EEC, at de tar klar stilling og kan føre an i kampen. Den må sjølsagt også bli i stand til å lede an i lærerskolestudentenes daglige kamp. Vår politikk overfor LNL skal også resultere i et politisk program.

Diskuter forslaget til politikk overfor NGS og LNL. Gjør det kjent blant massene gjennom lagsaviser og diskusjoner i Elevråd, Gymnassamfunn osv.

(Utarbeida av kamerat i SK på oppdrag av SKAU.)

